

"Ja hohtavilla talvihangilla -

Haikolassa on tänä keväänä saatu todella iloita ja nauttia upeista hiihtokeleistä – Nurmeksen kaupungin erinomaisesti hoitamilla laduilla. Tuulansuojan latukahvila palveli uskollisten talkoolaisten voimin joka päivä kaikkina kolmena hiihtolomaviikkona. Lisäksi Haikolan alakerrassa oli koko hiihtokauden ajan hiihtäjille avoinna omatoiminen mehu-

ja huoltopiste.

Kävijätilaston mukaan palveluja käytti hyväkseen kaikkiaan yli 600 hiihtäjää. Tähän lukuun saa lisätä ne, jotka eivät kuitenkaan käyntiään vieraskirjaan ja ne, jotka vain sujuttelivat Tuulansuojan ohi.

Nurmeksen 4H-kerho järjesti Haikolan rannassa onnistuneen pilkkipäivän: saalistakin nousi ja välillä nautittiin Kur-

jen Leenan opastuksella nuotiolla ja Tuulansuojassa tikkupullia.

Parasta oli, että edulliset säät saivat aikaan mahtavat hankiaiset Pieliselle: voi hiihtää ja vaikka kävellä ristiin rastiin, ja hanki kantoi.

Kun etelässä hanget vähitellen kaatoavat, talvea voi jatkaa Lapissa. Erinomainen kohde on Enontekiön Hetassa

sijaitseva Hetan Kota. Se toimii kaikkina vuodenaikoina!

Hetan Kota

Lomakylä Hetan Kota Enontekiön Hetassa Ounasjärven rannalla on vuosien varrella tullut monille Lapin kävijöille tutuksi. Vuoden 2009 alusta Hetan Kota on ollut **Helvi ja Jukka Näkin** omistuksessa.

Latu kutsuu Haikolan rannassa

Hankikantoa Pielisellä

Nurmeksen 4H-kerholaiset pilkkiretkellä Haikolan rannassa

Hetan Kodan arkkitehtuuri sopii tunturimaisemaan

Hetan Kodan kappeli

Hetta-Pallas-reitin maisemia

Hetan Kodan kuvat Tero Kähkönen. 4H-kuva Leena Kurki.

Talven hiihtosesongin ja syksyn ruskana aikana Hetan Kodan 45 vuodepaikkaa täyttävät viikon bussiryhmät. Kesäaikaan Hetan Kodalla on 2-3 rippikoulua.

Hetan Kodan sijainti – aivan Hetta-Pallas vaellusreitillä – on tuonut Kodalle paljon uusia asiakkaita. Vaeltajat yöpyvät Hetan Kodalla joko vaellusretken alussa tai lopussa. Viime vuodesta alkaen vaeltajat ovat saaneet Hetan Kodalta myös autonsiirtopalvelun ja vene-

kuljetuksen Ounasjärvellä. Jos vaeltaja lähtee Hetan päästä kohti Pallasta tai Yllästä, kuljetamme asiakkaan veneellä noin 3 km matkan vaellusreitille alkuun ja siirrämme tarvittaessa auton joko Pallakselle tai Ylläkselle, josta vaeltaja saa sitten kulkuvälineensä retken päätyttyä.

Hetan Kodalta on matkaa Norjan rajalle – Kivilompolan tullille – noin 40 km. Monet Norjaan matkaavat nukkuvat yön Hetan Kodalla, nauttivat aamiaisen ja jat-

kavat matkaa Norjaan aina Nordcappiin saakka.

Hetan Kodalla pidetään myös perhejuhlia – häitä, ristiäisiä, muistotilaisuuksia, syntymäpäiväjuhlia. Hetan Kodalla on syksyllä 2013 käyttöön siunattu ekuumeeninen kappeli. Helvi-emäntä suunnitteli kappelin vanhasta grillikodasta, ja piispa Samuel Salmi ja isä Rauno Pietari siunasivat kappelin käyttöön luterilaisin ja ortodoksisin menoin.

Helvi ja Jukka toivottavat:

Tervetuloa Hetan Kodalle vaikkapa viikoksi lomallemaan tai ohikulkiessa kahvittelemaan!

Yhteystiedot:

Hetan Kota Oy
Ounastie 583, 99400 Enontekiö
Puh. 0400 183020
www.hetankota.fi

- suot, Herra, mielen, ruumiin iloita."

Niilo Rauhalan virrestä 576:3.

"Opiston ystävä! Lehtemme välityksellä voit toimia yhteisen asiamme hyväksi. Siinä annetaan tietoja asiamme edistymisestä. Sen välityksellä voit olla yhteydessä koko ystäväpiirimme kanssa."
(Pirtin Viesti 1/1945)

Haikola- hanke etenee seuraavaan etappiin

Nurmeksen evankelisen opiston ystävä ry sai joulukuussa tiedon, että Vaara-Karjalan Leader ry on hyväksynyt rahoitettavaksi puolet Kohtavaaralla kiertävän Toivonpolun kunnostamiskuluista. Hankkeen nimi on "Luonto- ja historiapolku Kohtavaaralle".

Polkua ensinnäkin raivataan ja se varustetaan liikkumista helpottavilla portailla ja kaiteilla, niin että myös huonokuntoiset ja liikuntarajoitteiset kulkijat pääsevät ihailemaan vaaralta avautuvia näkymiä.

Lisäksi polkuun liitetään ympäröivästä luonnosta kertovat opastaulut. Niihin merkitään myös QR-koodit, joiden avulla kulkijat voivat älypuhelimella etsiä vaikka heti netistä lisätietoja kohteen kasveista ja eläimistä.

Myös Kohtavaaralla aikoinaan sijainnut Sarkkisten Kohtala saa oman historiataulunsa. Nähtävillä ovat vielä pihapiirin rakennusten luonnonkivi-perustukset. Kohtalan mahtavia hirsiiä taas voi ihailla nykyisessä Haikolan pirtissä!

Eikä tässä kaikki! Vaaran laelle rakennetaan – kiitos hankkeelle suostumuksensa antaneille ystäväillisille maanomistajille – puusta näköalatasanne. Talkooväki kuljetti hankkannolla pylviäitä ja sahatavaraa lumikelkoin ylämäkeen kohti huippua. Kiitokset myös heille. Tasanteelta sopii ihailla kesällä Pielistä ja talvella kaukoputkin tähtitaivasta.

Kunhan Hyvärilän kanssa kesäkuuksi haettu kansainvälinen nuorisotyöleiri vielä varmistuu, niin on päästy jälleen iso harppaus kohti "Haikolan pitotalo ja metsäpuutarha" -hankkeen lopullista toteuttamista!

Haikola-hanke etenee näin etapista toiseen. Ehkäpä navetan raunioille vielä nousee alkuperäiseen suunnitelmaan kuuluva pihakeittiö pitsanpaistouuneineen!

Haikolassa 26.3.2016

Kyllikki Tiensuu ja Tuula Koivisto

Rovasti Ulla Pohjolan-Pirhosen Marian ilmestyspäivän saarnasta Nurmeksen kirkossa 13.3.2016

"Marian valitsemisessa näkyy Jumalan toimintastrategia, joka kulkee punaisena lankana läpi Raamatun. Ei Jumalan äidiksi valittu Jerusalemin ylipapin tyttäätä, vaan vaatimattoman syrjäkylän nuori, vähäpätöinen tyttö. Ei Jumala valinnut Mariaa tämän ominaisuuksien takia Jumalan Pojan äidiksi, vaan osoituksena siitä, että Maria olisi voinut olla kuka hyvänsä, joka antaa tilaa Jumalan toiminnalle. Siinä missä Jumala olisi voinut valita omaksi kansakseen jonkin mahtavan ja suuren Lähi-idän kansoisista, hän valitsee kaikkein pienimmän ja vähäpätöisimmän kansan. Siinä, missä hän olisi voinut valita vanhemman pojan Esaun, hän valitsee nuoremman pojan Jaakobin. Ja kun hän olisi voinut valita Iisain kahdeksan pojan joukosta kook-

kaita ja komeita Israelin kuninkaaksi, hän valitsee nuorimman, parrattoman nuorukaisen. – Kun siis Jumala valitsee sen, joka ei ole mitään, silloin ei kukaan voi sanoa, ettei ole tarpeeksi hyvä kelvotakseen Jumalalle tai voidakseen toimia hänen työväliseinään."

Kiitokset!

Nurmeksen evankelisen opiston ystävä ry kiittää Inkeri ja Mauri Vänskän säätiötä, joka myönsi yhdistykselle viime joulukuussa 6.000 €:n toiminta-avustuksen.

Säätiön tarkoituksena on mm. pohjoiskarjalaisen kulttuurin säilyttäminen ja taltioiminen.

PIRTIN VIESTIN SARJASSA KOHTAVAAARALLA TAPAHTUNUTTA

Muisto Kohtavaaralta 70 vuoden takaa

Kun kaikki näkivät flanellihousuni

Oli kesä 1945. Olin 6-vuotias ja päässyt jo toiselle luokalle Saramon kansakoulussa. Kävimme kesällä pyhäkoulua Matikkalan talossa. Opettajana oli **Sikke Heikkinen**, joka oli paitsi Särkkälän talon emäntä myös lähes "Viekin mummon" veroinen kansanparantaja ja siksi häneen oli suhtauduttava varoen kuin nykyään "tylypahkalaisiin".

Jonakin sunnuntaina ilmoitettiin, että pyhäkoululaiset tekevät kuorma-autolla päiväretken Kohtavaaran Kansanopistolle. Retken johtajana on Sikke Heikkinen, myös joitakin vanhempia lähtee mukaan. Sain äidiltä luvan osallistua retkeen ja olin koko joukosta luultavasti nuorin ja pienin.

Päivästä opistolla on kaikki muu häipynyt muistista paitsi...

Kiipesimme koko joukko Kohtavaaran korkeimmalle paikalle. Avaruuden katselun jälkeen oli lähettävä laskeutumaan alas. Kaikki asettelivat jalkojaan varovasti polulle. Aika kävi pitkäksi odottaa vuoroaan polun päässä. Isommat pojat päättivät tulla jyrkkää kalliota suoraan alas ja pääsivätkin onnellisesti maahan. Minäkin päätin tulla alas samaa reittiä. Sain jalkani pienelle ulokkeelle, käsilläni pidin kiinni joistakin varvuista, jotka yllättäen irtosivat ja putosin pää edellä alas. Muis-tan miten järkytyin, kun mekon helmat tulivat alas korville, jolloin kaikki näkivät flanellihousuni. Sit-ten kaikki pimeni.

Heräsin nurmikolla siihen, että Sikke-emäntä tiputti kamferitippoja suuhuni ja rukoili: "Voi hyvä Jumala, älä anna sen kuolla, mitä me sanotaan sen äidille. Voi hyvä Jumala, älä anna sen kuolla, mitä me sanotaan sen äidille". Sama uudelleen

ja uudelleen. Ja jälleen muistikuvat häviävät.

Opistolla minulle kerrottiin, että pääni oli osunut kiviraunion kivien väliin, min-kä seurauksena olin saanut ruhjeita ja mustelmia. Nyt pitäisi löytää jokin villai-nen vaate päähän, niin että pahkat vähän painuisivat. Apu löytyi opiston johtajan avulla: lapselle lampaannahasta tehty tal-vihattu, joka käännettiin nurinpäin kar-vapuoli sisälle ja se minulle päähän koko loppupäiväksi. Lisäksi Sikke-emäntä ei päästänyt koko lop-puau-

kättäni irti omasta kädestään.

Seuraava muistikuva onkin sitten il-lasta. Kuorma-auton piti tulla meitä ha-kemaan, vaan epä tullut ja oli jo myöhä eikä kuljettajaan saatu yhteyttä. Aikuiset päättivät, että kävellään kohti Nurmesta ja sieltä edelleen kohti Saramoa ja voi-han auto tulla vaikka vastaan. Yövytään mat-kalla, jos löytyy paikka.

Kunnalliskodin (nykyisen Hyvärilän) kohdalla olimme vielä yhtenä ryhmänä ja kuuntelimme järkyttyneinä, kun joku hoi-dokki karjui pihalla: "Tule tänne, niin minä katkaisen kaulasi". Ja sama toistui. Silloin oli ihan hyvä, että käsi oli Sikke-emännän kädessä. Karvahattua minulla ei enää ol-lut, se ilmeisesti jätettiin opistolle.

Lehtovaaralle asti jaksettiin ja sitten joukkomme hajosi. Isot lapset ja osa vanhemmista jatkoi kävellen Sara-molle, me loput yövyimme jonkin talon lattialla (luultavasti Pyykösen talo). Ja aamulla varhain jatkoimme sitten kohti Saramoa. Saramon tie-haarassa odotti yllätys. Kyläläisiä ja vanhempia, äitiniikin, oli tullut eväitten ja juoman kanssa vas-taan. Istuttiin ja tankattiin ja sit-ten olikin taas virtaa jaksaa loput 6 km.

Oheinen kuva on samalta ajalta ja otettu Repokorvessa **Lempi**-tyttären hautajaisissa. Äiti on tässä kuvassa 43 vuotta, **Maija**-sisareni 3 ja minä 6 vuotta. Isä oli kuollut vähän ennen Maijan syn-tymää ja äidin minulle hautajaisiin tekemä mekko on Maijalla. Minulla taitaa olla samat vaatteet kuin Kohta-vaaran retkellä eli "parhaat päällä".

Helsinki 8.12.2015

Leena Pajamo

Haikolassa julkistettua kirjallisuutta

Haikolassa on hiljakkoin vietetty kahden kiinnostavan teoksen julkistamistilaisuutta. Joulukuussa ilmestyi nurmekselaisen rovastin **Lahja Sarkkisen** kokoama ja kirjoittama ”*Isäni sota, rauha ja rakkaat*”. Dosentti **Silvo Hietanen** esittelee kirjan Pirtin Viestin lukijoille. Kirjan voi hankkia tekijältä, Haikolasta ja nurmekselaisista kirjakaupoista. Kuvitettu, sivuja 196. Hinta 25 €.

Oivan ja Helmin sota

Suomea toisessa maailmansodassa käsittelevän runsaan kirjallisuuden painopiste on kiitettävästi siirtymässä perinteisistä sotahistorian taistelukupvauksista yksittäisten sotilaiden kokemuksiin sodan raskaina vuosina ja myös elämään kotirintamalla. Aineistoa sotilaiden ja kotirintaman elämän arjen yhteydenpidon tutkimiseen tarjoaa kenttäpostin välittämä kirjeenvaihto. Sulasta ajattelemattomuudesta perikunnat ovat tosin hävittäneet mielenkiintoisia sotilaiden ja heidän läheistensä kirjeitä sotavuosilta.

Nurmeksen seurakunnan kappalaisen virasta eläkkeelle jäänyt, vuonna 1941 syntynyt Lahja Sarkkinen on tehnyt suuren työn kokoamalla isänsä ja äitinsä **Oiva** ja **Helmi Sarkkisen** kirjeenvaihdon sotavuosilta. Kirjeiden lomassa on myös katkelmia Oivan päiväkirjasta. Kuopiolainen pienkustantamo Hai on ansiokkaasti julkaissut kokonaisuuden tyylikkäänä teoksena: *Isäni sota, rauha ja rakkaat*.

Oiva (s. 1915) ja Helmi (s. 1917) vihittiin Oivan varusmiespalveluksen jälkeen juhannuksen alla vuonna 1938. Yhteistä elämäänsä he alkoivat rakentaa Heinävaaran Tuomaanahon Pohjois-Höjljäkään 8 kilometrin päähän Höljjäkan rautatiepysäkillä lähelle molempien lapsuudenkoteja. Nurmeksen kauppa siinteli 25 kilometrin päässä. Heidän kodissaan ei ollut sähköä eikä luonnollisesti puhelintakaan. Nämä nykyajan mukavuudet eivät koskaan saavuttaneet Sarkkisen pirttiä Höljjäkan perukoilla. Perheen esikoinen **Armas** syntyi 13.2.1940 talvisodan evakossa Haapavedellä isän ollessa rintamalla ja **Lahja** 13.9.1941 isä-Oivan tais-

tellessä Rukajärven suunnalla. Perheen kaksi nuorimmaista vasta sodan jälkeen **Hannu** (s. 1949) ja **Tapani** (s. 1957) elämän jo elpymässä Tuomaanahossa.

Syksy 1939 tempaisi Oivan ja Helmin maailman tapahtumien pyörteisiin. Reserviläis-Oiva sai lokakuussa kutsun ylimääräisiin harjoituksiin (YH) ja äiti-Helmi matkasi evakkoon Haapavedelle. Heidän kirjeenvaihtonsa oli alkuhan kaluuskien jälkeen heti vilkasta. Oiva taisteli viestimiehenä Kollaan suunnalla Laatokan-Karjalassa. Tosin hän joutui olemaan sotasairaalassa helmikuun 1940 ajan huonon kenttähygienian vuoksi.

Talvisodan jälkeen Oiva kävi noutamassa vaimonsa ja esikoispoikansa kotiin evakosta. Elämä elpyi vähitellen sodan pommituksien tuhoista Nurmeksessa ja Sarkkisten kotona Tuomaanahossa. Kesäkuu 1941 katkaisi kuitenkin rauhan työt ja Oiva sai kutsun ensin ylimääräisiin harjoituksiin ja tuota pikaa sotaan. Tällä kertaa hän joutui Lieksasta kohti Rukajärveä hyökkäävään 14. divisioonan joukkoihin. Hän oli lähes koko jatkosodan ajan viestikomppanian hevostmiehenä. Esikuntien liepeillä majoilleena Oivalle jäi aikaa ahkeraan kirjeenvaihtoon Helmin kanssa.

Puolisoiden kirjeenvaihto kertoo syvällisestä keskinäisestä molemminpuolisesta huolenpidosta rintaman ja kodin välillä. Oivan kannalta sotavuodet Rukajärven suunnalla olivat lähes kotiseudulla, sillä parhaimmillaan lomamatka kesti vain yhden päivän. Kävipä kotiväkeä ikävöivä Oiva pariin kertaan niin sanottuna puntiksellakin. Lyhyt matka Lieksan kautta Höljjäkkään sai Oivan säilömään kala- ja lihatiinuja kotiväelle toimitettavaksi.

Viestimiehenä Oiva ei joutunut useinkaan varsinaisiin Rukajärven suunnan ankariin taisteluihin, vaikka haavoittuikin kahteen kertaan. Oivan kirjeistä nousee selvimminkin esiin pelko neuvostopartioiden aktiivisuudesta rintaman takalinjoilla, jossa heillä oli käytännössä toimintavapaus. Neuvostopartioiden hyökkäysuhka oli suurin rintaman ja Lieksan välisellä korpitaipaleella, jossa suomalaisten autoaattueet joutuivat toistuvasti väijytysten

uhreiksi. Oivan kirjeet kertovat avoimesti väijytyspelosta.

Oivan kirjeet kotiin Helmille avaavat paljon puhuvan, kokonaan uuden näkökulman Rukajärven suunnan taisteluihin vuosina 1941–1944. Sana on nyt yksityiselä sotilaalla, ei johtajilla eikä yksittäisten sankaritaistelijoiden uroteoilla.

Lahja Sarkkisen toimittama kirja päättyy kiusallisesti rauhaan syksyllä 1944 ja Oivan kotiut-

tamiseen. Vaikka kirjeitä ei enää kirjoitettukaan, olisi tuomaanaholaisten elämää jälleenrakennusvuosina voitu seurata muiden lähteiden kuin kenttäpostin kirjeiden kuvaamana. Sarkkisten elo Höljjäkkään päättyi vuonna 1962 muuttoon Nurmeksen Hyvärilään. Lukijat jäävät odottamaan Lahja Sarkkiselta kirjaa sodasta toipuvasta Nurmeksessa.

Dosentti Silvo Hietanen

Maaliskuussa Haikolassa julkistettiin FM **Saara Huttun** kirjoittama Nurmeksen historian merkkihenkilön kauppias **Maria Kinoksen** elämäkerta ja sen liitteenä kohdehenkilön omat muistelmat. Tätä teosta myyvät Nurmeksen lukion oppilaat, ja sen voi hankkia myös Haikolasta. Kuvitettu, sivuja 78. Hinta 15 €.

Uhtualaisen laukkukauppiiaan tytär Maria Kinos (1905–1985) päätyi Suomeen Vienan pakolaisena 1922. Hänen tiensä kulki ensin Pohjanmaalle ja sieltä Pohjois-Karjalaan Nurmekseseen.

Maria Kinos aloitti liikeneisen uransa ensin Nurmeksen Kauppa Oy:n palveluksessa edeten ripeästi kauppa-apulaisesta osastonhoitajaksi.

Tarmokas ja taloudellista silmää omannut nainen halusi kuitenkin it-

senäiseksi yrittäjäksi ja avasi oman lyhyttavara- ja vaatetusliikkeen 1943, jota johti yli kolmekymmentä vuotta. Maria Kinoksesta kehittyi nurmekselaisen liike-elämän ”*Grand Old Lady*”.

Maria Kinos testamenttasi miljoonamaisuutensa sisarusten lasten ohella myös ”*Nurmeksen kauppalan vanhoille piioille*”, kauppalan ja sen lähiympäristön vanhuksille ja ennen muuta apurahoiksi Nurmekselta kotoisin olleille opiskelijoille. Hänen nimeään kantanut säätiö jakoi vuosina 1995–2015 apurahoja kaikkiaan yli 200.000 euroa.

FM Saara Huttu kuvaa kiinnostavasti tämän merkittävän naisen elämäntulkua.

Julkaisuun on liitetty myös Maria Kinoksen harvinaislaatuinen omaelämäkerta.

Muistelmiensa s. 57 Maria Kinos kirjoittaa: ”1923–1924 oli onnellisimmat ajat elämässäni, kun pääsin Ilmajoen kansanopistoon, se oli sellainen koulu kahdeksantoistavuotiaalle tytölle, että olen suositellut monelle muullekin, että jos ei ole varaa muuta koulua käydä, niin menkää kansanopistoon.” Ei ihme, että Maria Kinos mää räsi testamentissaan, josta Saara Huttu on ottanut kirjaansa kopion, 1.000 mk mm. Nurmeksen Seudun Evankeliselle Kansanopistolle.

Japaniin, oi Japaniin!

Muistokivi paikalla, jossa Shimosuwan ensimmäinen lähettientalo ja kirkko sijaitivat.

Seurakuntalaisia Suwan nykyisessä kirkossa syksyllä 2015. Nuori pastori Yūshi Ichihara on toisen polven luterilainen pappi.

Shimosuwan ensimmäisten kastettujen joukossa oli tunnettuun samuraisukuun kuuluva Tadao Watanabe. Suvun kotitalo on nykyisin kaupungin kulttuurilautakunnan suojelukohde.

Elettiin 1900-luvun alkuvuosia. Shimosuwan kaupunki Suwa-järven rannalla eli vuosisataista perinteistä elämänsä. Kuuluisan sodanjumalan Suwa-Saman Kevät-pyhäkki jumalallisella vuorella suojeli asukkaita. Vaikka se oli sivupyhäkki, oli se mahtava, ja joka seitsemäs vuosi Om-bashira-karnevaalijuhlat toivat väkeä ja vaurautta kaupunkiin. Lukuisat kuuma-lähdekympylät huolehtivat matkalaisten ja kaupunkilaisten iloista, ja suuret silk-kikehräämöt takasivat kaupungille vauraan elämän. Muualla Japanissa kuohui ja tapahtui suuria poliittisia ja aatteellisia muutoksia, mutta Suwa-järven ympäristön asukkaita ne eivät juuri koskettanut.

Lähellä pyhäkköä oli kaunis huvila, mutta se oli autiotalo. Kukaan ei halunnut asua talossa, sillä eräs sen asukkaista oli itse päättänyt päivänsä ja kummitteli siellä. Huhuttiin, että joku oli ostanut talon. Eräänä helteisenä kesäpäivänä Tokiosta päin saapuikin muuttokuorma, ja vaunuissa istui – voi kauheaa!! – kaksi ulkomaan paholaista. Oli heillä mukanaan yksi japanilainenkin, ja kummastelevan väkijoukon ihmeeksi he osasivat puhua

oikeaa kieltä, vaikka vähän outoa murretta. He olivat yasalaisia, "jeesuslaisia", ja opettivat vaarallista ulkomaan oppia, joka oli kahden vuosisadan ajan ollut maassa kielletty. Nuo kolme naista asettuivat asumaan kummitustaloon. Naapurit olivat varuillaan, jopa vihamielisiä! Mutta kun nuo tulijat illalla lauloivat erikoisia laulujaan, oli se kaunista. Täytyi salaa hiipiä nurkan taakse kuuntelemaan...

Olen eläkevuosinani koonnut materiaalia ja kirjoittanut Evankeliumiyhdistyksen Japanin lähetyksen historiaa. Työnimenä on otsikoksi kirjoittamani "Japaniin oi Japaniin". Viime syksynä 15.9.–27.10.2015 sain vielä itsekkin kerran matkustaa Japaniin kokoamaan lisämateriaalia. Puolet ajasta vietin Tokiossa tavoitteenani tutkia Japanin kirkon arkistomateriaalia. Toisena tavoitteenani oli vieraila suomalaistaustaisissa seurakunnissa ja etsiä niistä vanhaa materiaalia sekä haastatella työntekijöitä ja seurakuntalaisia. Kiersin lähes koko Japanin, Tokiossa Ikebukuron ja Ookayaman, Naganon läänissä Kōfun, Suwan ja Iidan seurakunnat. Etelässä kävin Kumamotos-

sa asti ja viimeksi viivyin vielä muutaman päivän Sapporossa.

Nyt kotiuduttuani työtä on tehtävä vielä paljon. Toivon ja rukoilen, että osaisin kirjoittaa kirjan, josta välittyisi suomalaisille kristityille rakkaus Japanin läheystystä kohtaan. Rukoilethan sitä kanssani!

Virpi Soveri

Voi olla, että Virpin laatima Japanin-lähetyksen historiateos julkistetaan muualla kuin Haikolassa, mutta Haikolasta kirjaa tulee varmasti saamaan!

Viime Pirtin Viestissä viitattiin myös tulossa olevaan Lipinlahden kyläkirjaan "Lipinlahti. Kylä Pielisen rannalla". Työ on jo loppusuoralla. Hyvää kannattaa odottaa! Kirjassa on – paitsi paljon muuta – myös kuvaus Nurmeksens evankelisen opiston 63-vuotisesta taipaleesta, minkä vuoksi myös toveriiltoisten kannattaa harkita kirjan hankkimista. Tiedustelut Haikolasta, puh. 013 430120.

HAIKOLASSA TAPAHTUU

Kevättalkooviikko 9.–14.5.2016
Haikola ja ympäristö kesäkuuntoon, sisä- ja ulkohommia, HUOM! myös geokätköilyinfoa!

Herättäjän seurat
12.5.2016 klo 18.

Nuorten kansainvälinen työleiri 3.–27.6.2016 (varmistuu myöhemmin), omallekin talkooväelle on tehtäviä sekä polun raivaamisesta että kirvesmiehen apuna ja myös opastuskyltien sisällöntuottamisesta!

Karjalaiset laulujuhlat
Nurmeksessa 10.–12.6.2016, majoitusta tarjolla Haikolassa

Juhannusjuhla, kokko ja Hiljaisuuden Messu
24.6.2016 klo 20 alkaen

Kirkkokahvit 25.6.2016
Haikolan väki tarjoaa kirkkokahvit kirkon pihalla, sateen sattuessa porstuassa

Nurmes Music Academy & Concerts 1.–9.7.2016
konsertit Nuoren Musiikin taattua laatua professori Tuija Hakkilan johdolla, taiteellisen suunnittelijana pianisti Anna Laakso

Pirttikonsertti
4.7.2016 klo 14 Haikolassa

Runo ja sävel
6.7.2016 klo 14 Haikolassa

Suunnitteilla heinäkuun alussa: vaellusretki Kolille ja Rukajärvi-päivä Lahja Sarkkisen teoksen merkeissä.

Mielenmaisema – elämäntaurellinen kuvan ja tarinan viikko 16.–21.8.2016.
Psykoterapeutti Pepi Reinikaisen ohjelmassa: "Teemme vesivärein mielenmaisemia helpolla tekniikalla ja annamme kuvien kertoa ja sanojen syntyä. Tavoitteena on elämäntaurellisten tutkailu ja jakaminen yhdessä tai työparin kanssa. Ei vaadita aikaisempaa kuvantekemisen tai kirjoittamisen harrastamista."

Hiljaisen rukousmaalauksen rettiitti 7.–9.10.2016
Ohjaajina Marja Leena Virolainen, Kaija Kokkonen ja taideterapeutti Heide Hillebrecht.

Nurmeksens evankelisen opiston ystävät ry:n VUOSIKOKOUS
pidettiin Haikolassa 13.3.2016.

Kokouksessa käsitellyt kertomukset, tilit ja suunnitelmat ovat luettavissa yhdistyksen nettisivulta www.haikolantalo.fi kohdasta Yhdistys.

PIRTIN VIESTI

NURMEKSEN EVANKELISEN OPISTON YSTÄVÄT RY:N LEHTI

Tämän numeron toimittivat
Tuula Koivisto ja Kyllikki Tiensuu
Tilausmaksu 10 eur
Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Osoite: Opistontie 7, 75970 Kohtavaara
Puh: 013 430 120, 045 138 1648

S-posti: haikola@haikolantalo.fi
www.haikolantalo.fi
Facebook Haikolan talo

Ulkoasu: Pohjois-Karjalan
Ilmoitusvalmistus Oy

Paino: PunaMusta Oy, Nurmes

ISSN: 1797-741x

TILAA PIRTIN VIESTI!

Tiedät, mitä Haikolassa tapahtuu!
Maksa myös Pirtin Viestin tilausmaksu 10 eur! Lehti tuottaa tällä hetkellä vielä tappiota...
Viestikohtaan tilaaja ja osoite, muuten emme voi lehteä toimittaa!

LIITY JÄSENEKSI!

Jäseneksi liityt maksamalla yhdistyksen vuosijäsenmaksun 20 euroa tai pysyvän jäsenmaksun 200 euroa (viestikohtaan maksajan nimi ja osoite).

TILINUMERO

Pielisen Osuuspankki, Nurmes
FI02 5299 0120 0478 72

Tule viettämään edullista kesälomaa Haikolan aitoissa!

HUOMAA JÄSENALENNUS!

Nurmeksesta on matkaa Kuhmoon kamarimusiikin 10.–24.7.2016 tapahtumiin vain 80 km ja Lieksan Vaskiviikoille 22.–30.7.2016 vain 50 km. Nurmeksessa ja lähiympäristössä on myös useita kesäteattereita.

Opistontie 7, 75970 KOHTAVAARA | Puh. 013 430 120 tai 045 138 1648